

Der ligger altså det i forslaget, at hvis man har været syg i en længere periode, kan det være meget godt, at man ikke bare får lov til at være sig selv, når man er kommet ind i dagpengesystemet igen, men faktisk kommer tilbage til et dagpengesystem, som giver én nogle muligheder for at komme på fode og på banen igen.

Og det er jo ikke rigtigt fremstillet, at den måde, der aktiveres på i AF, er ved at baste og binde de ledige, for de fleste ledige får faktisk et tilbud, der gør dem bedre i stand til at få det, de allerhelst vil, nemlig et helt almindeligt arbejde.

Og det, der ligger i det her forslag, er sådan set, at når man har været væk i en sygeperiode, skal der måske en ekstra hånd på for at få folk ind i en aktiveringsperiode. Og der er jo ikke tale om, at det ikke godt kan være uddannelse. Om det er uddannelse eller jobtræning, eller hvad det måtte være, afhænger af en helt konkret vurdering.

Og jeg kan ikke helt forstå, hvorfor fru Jette Gottlieb igen ligesom vil lægge tilbudssiden for had, for fru Jette Gottlieb har som konsekvens af vores tidligere finanslovforståelse lige fået SFI's undersøgelse, som jo fortæller noget om, at jobtræning faktisk er et godt redskab og ikke et redskab, som presser folk ud af ordinær beskæftigelse, men et redskab, som fører frem til noget.

Hvis man bare tager sådan et arbejdsmarkedspolitisk redskab som jobrotationsprojekterne, er der jo en beskæftigelseseffekt på 85 pct.

Det vil sige, at 85 ud af 100 faktisk kommer i arbejde, men det gør de jo ikke, hvis de ikke kommer ind i tilbudssiden. Så er det, de hænger fast i dagpengesystemet på en u hensigtsmæssig måde og også i for lange perioder.

Tilbudssiden udgør rigtigt nok pligtsiden. Man har rettighederne til dagpenge, og man har pligten til at stå til rådighed for tilbud, der kan føre til arbejde, eller tilbud, som er et konkret arbejde. Jeg synes simpelt hen, det er så forkert fremstillet, når man lægger to sådanne rimelig godt afbalancerede principper for had, og det har jeg faktisk meget svært ved forholde mig seriøst til.

Det er jo heller ikke den virkelighed, som de ledige oplever; måske nok nogle få ledige, som fru Jette Gottlieb sagde. Det kan da godt være, at der er nogle få, som helst vil undgå aktivering og sådan noget, men det er jo ikke dem, vi taler om. Det er den store, sammenhængende gruppe af ledige, som synes, det er dybt tragisk og dybt ulykkeligt at være ledige. De oplever

faktisk ikke tilbudssiden på den måde, som fru Jette Gottlieb oplever den.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er netop det, der er det fuldstændig springende punkt. Alt, hvad der indebærer øgede tilbud, øgede muligheder og en bredere vifte af tilbud, synes jeg er helt fint, og jeg synes specielt, det skal komme dem til gode, som har været udsat for en eller anden social begivenhed som f.eks. langvarig sygdom, et brækket ben, en brækket hånd, eller hvad det nu kan være.

Det, som støder mig, er, at hvis man er i den situation, at man har været syg, skal man pludselig have en anden type rettigheder, end hvis man ikke har været syg. Det kan indebære, at ens dagpengeperiode på den måde forkortes til halvandet år. Hvis man f.eks. brækker en hånd, forkortes dagpengeperioden reelt til halvandet år, fordi man i det halve år, hvor man går med sin brækkede arm, selvfølgelig ikke har nogen mulighed for at søge et job af en type, som man ikke kan betjene med sin brækkede hånd. Det betyder, at man taler om forskellige rettigheder for syge og for raske, og det kan jeg ikke acceptere.

Det springende punkt er rettighederne. Alt, hvad der er tilbud, er mægtig fint, og det vil jeg aldrig nogensinde bagtale.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er ikke med dette forslag tale om, at man forkorter den samlede periode. Den samlede periode vil være fem år, uanset om man har været syg i kortere eller længere tid på et hvilket som helst tidspunkt i enten dagpengeperioden eller aktivperioden. Der er ikke tale om en forkortelse. Det kan godt være, at der er en forkortelse af en dagpengeperiode på måske nogle måneder, hvad ved jeg, men det bliver så lagt til i den sidste ende som en del af aktivperioden, hvor der også er to principper, som meget fint flugter hinanden, nemlig rettigheder og pligter.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Forholdet er, at man med dette forslag pålægger nogle folk, som har været syge, nogle andre pligter, end man pålægger folk, som ikke har været syge, og det er en forskelsbehandling,